

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

N°. 67.

DEEL III.

1 September 1912.

INHOUD: C. A. L. SMITS VAN BURGST, Eene zeer zeldzame sluipwesp. — Dr. D. MAC GILLAVRY, Hebben bijen het vermogen, water van zgn. kropbronnen van ander water te onderscheiden? — Dr. D. MAC GILLAVRY, Odonaten, gevangen tijdens de zomere excursie van de Entomologische Vereeniging bij Mook, Juni 1912. — Dr. D. MAC GILLAVRY, Entomologie uit Dagbladen III. — Dr. A. C. OUDEMANS, Acarologische Aanteekeningen XLIII. Dr. A. C. OUDEMANS, Mededeelingen over Mallophaga en Pediculi IV. — Jhr. Dr. Ed. J. G. EVERTS en Dr. H. J. VETH, Vriendelijk verzoek. — Dr. H. J. VETH, Voordeelig aanbod. — P. VAN DER GOOT, Naamlijst van inlandsche Psyllidae. — P. VAN DER GOOT, Naamlijst van inlandsche Coccidae.

Eene zeer zeldzame sluipwesp.

Uit Krefeld (Rijnprovincie) ontving ik onlangs een aantal sluipwespen, waaronder zich bevond een vrouwelijk exemplaar van de zeer zeldzame *Atractogaster semisculptus*, in de omgeving dier stad, dus niet ver van de Nederlandsche grens, gevangen. Het genus en de soort zijn beschreven door KRIECHBAUMER in 1872.

Atractogaster behoort tot de groep der *Pimplini*. Op het eerste gezicht doet het dier denken aan *Pimpla terebrans*, waarmede het niet slechts in gestalte, maar ook in kleur en teekening

groote overeenkomst vertoont. Bij *semisculptus* is evenwel de kop van voren gezien bijna cirkelvormig en is deze achter de oogen niet versmald; bovendien is het tweede achterlijfs-segment meer lang dan breed en is het derde vierkant, waardoor het achterlijf meer gestrekt van vorm is dan bij *Pimpla* en het genus systematisch dichter bij *Ephialtes* komt te staan. De legboor is iets korter dan de lengte van het lichaam.

Terwijl bij *Pimpla* en *Ephialtes* indrukzels en verhevenheden op het abdomen steeds in meerder of minder sterke mate aanwezig zijn, is bij *Atractogaster* het achterlijf uiterst fijn gehagrineerd, slechts weinig glanzend en verder zonder andere sculptuur dan een schuin groefje aan weerszijden van het tweede segment bij het ♀ en van segmenten 2—5 bij het ♂. Deze sculptuur en de naar buiten hoekig gebroken discoïdaal-dwarsader (nervus recurrens secundus) vormen de hoofdkenmerken van het genus. Volgens de beschrijving van KRIECHBAUMER zou de discoïdaaldwarsader, op de plaats waar zij gebroken is, buitenwaarts een takje afzenden. Hiervan is evenwel niets te bespeuren bij het exemplaar, dat ik voor mij heb.

De sprieten zijn roestkleurig; de binnenoogranden voor een deel (bij ♂ meer uitgebreid dan bij ♀), verder de vleugelbasis en tegulae geel; eene verhevenheid daarvoor en een vlekje daaronder, alsmede de pooten zijn roodachtig; overigens is het lichaam zwart.

Het genus ontleent zijn naam aan het spoelvormig achterlijf van het ♀; want bij het ♂ is dit overal even breed, evenals bij *Ephialtes*.

Professor SCHMIEDEKNECHT schrijft in zijn »Opuscula Ichneumonologica«: »Die Art scheint höchst selten zu sein; das ♀ wurde in der Schweiz, das ♂ in der Nähe von München gefunden«.

Genoemd exemplaar bevindt zich in mijne collectie.

Den Haag.

G. A. L. SMITS VAN BURGST.